Pärgä piäd on päewätänud.
Mehed wüässe sõdaje,
Poisid wäkke wärwitässe.
Kes meid ostab orja lapsi,
Lunastab lume saosta,
Kutsub kurja ilma käestä,
Teo teesta kõndimasta,
Korra kotti kandemasta?
Sina, sina neitsikene,
Sina kaswad mõisaesse,
Ummis kingä oonetesse,
Rätik kaelte kammerisse,
Saabas säärede sehässä.
Ehk sind petwäd peened särgid,
Augutawad allid kuued,
Matwad manteli magajad,
Katwad kardased kübäräd.
Ennep, ennep memmekene,
Ennep petku peeni liiwa,
Matku maha musta mulda,
Katku kardane kiriku;
Enne kui petwäd peened särgid,
Augutawad allid kuued,
Matwad manteli magajad,
Katwad kardased kübäräd.

Edaspidi saadan weel laulusi,
süs kui aeg annab. A.P.

Saadud 18 24/VIII 90. Kolga-Jaanis.

(4x) Anton Pihlak.

Saadan Teile jälle laulusid, sest et
neid meil puul rohkem on saada,
kui muud materjaali.

1. Aru lähän isäle käimä,
Aru lähän emäle käimä,
Aru weeren wendädelle,
Sõedan käimä sõtserelle.
Õues juusis õe tütär,
Wäräwisse wennä tütär;
Nägi ta tädi tulewa;
Juusis tuppa ütelemä:
„Tädi tuleb kaugeelta".
Weli karas kammerisse,
Naene tappuje taganes,
Ajas temä allid aukumaie,
Mustad koerad murdemaie,
Kirjud koerad kiskumaie.
Mull olli peos peeni leibä;
Käes sii koera koorike,
Kellegä mustad muutsutellen,
Kirjud koerad kinnitellen,
Allid koerad augutellen.
Läksin ma welle tubaje,
Istsin maha pingi piäle;